

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๔/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต.๑๑/๒๕๖๑

วันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง สิบบเอก ประพนธ์ ร่ำรวยธรรม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า ประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ และมาตรา ๔๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า สิบบเอก ประพนธ์ ร่ำรวยธรรม (ผู้ร้อง) ได้ยื่นแบบคำขอข้อมูลข่าวสาร ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๑ ต่อกรมสรรพากรเพื่อขอคัดสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด. ๕๐,๕๑ ของบุคคลอื่นและขอทราบชื่อเจ้าพนักงานสรรพากรพื้นที่ที่รับผิดชอบสำเนาแบบดังกล่าว โดยกรมสรรพากรได้มีหนังสือ ค่วนที่สุดที่ กค ๐๗๐๑/๕๔๐ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แจ้งผู้ร้องว่าข้อมูลที่ผู้ร้องขอทราบนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองจะนำออกเปิดเผยหรือแจ้งแก่บุคคลหรือหน่วยงานใดมิได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ มาตรา ๑๕ (๕) (๖) และมาตรา ๒๔ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ ที่คุ้มครองข้อมูลของผู้เสียภาษีอากรดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และการที่บุคคลอื่นจงใจปกปิดข้อมูลบัญชีทรัพย์สิน โดยอาศัยความในประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๒ ที่ยกเว้นไม่นำเงินได้พึงประเมินที่เป็นเบี้ยประชุมกรรมการหรือกรรมการหรือค่าสอน ค่าสอบที่ทางราชการหรือสถานศึกษาของทางราชการจ่ายให้มารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นั้น ทำให้ประมวลรัษฎากร

ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ และมาตรา ๔๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และขอให้กรมสรรพากรเปิดเผยข้อมูลการเสียภาษีอากรย้อนหลัง ๕ ปี และในปีปัจจุบันของบุคคลอื่นด้วย ต่อมาผู้ร้องได้ยื่นคำร้องเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสอบถามความเห็นจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับประเด็นตามคำร้องของผู้ร้อง เพื่อให้มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญด้วย

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศและให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ประกาศวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑) โดยที่บทเฉพาะกาลมาตรา ๘๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้การดำเนินการใดส่วน หรือการดำเนินการอื่นใดตามหน้าที่และอำนาจของศาลซึ่งดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการนั้นเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงพิจารณาวินิจฉัยคดีนี้ต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้อง

- ๓ -

ต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดิน
แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่
ผู้ร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยว่าประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ และมาตรา ๔๒ จัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ หรือไม่ ซึ่งการยื่นคำร้องว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าผู้ร้องเพียงแต่อ้างว่าประมวลรัษฎากร
มาตรา ๑๐ และมาตรา ๔๒ ทำให้ผู้ร้องไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลการเสียภาษีอากรของบุคคลอื่นได้
ทั้งผู้ร้องยังไม่ได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อนตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้อง
จึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่ง
ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๒๔/๒๕๖๑)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายซัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิตยมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ